

DFÆL-bladet

Nr. 106 december 2010

FOLKEBÅDE og bådfolk

D1 "Peter Pan"

Den første danskbyggede folkebåd blev bygget som udlodningsbåd for Sejlsportens Venner. Eywind Schiøttz skrev i "Danske Baade" fra 1962 følgende forord til digtet nederst:

"Peter Pan" var Danmarks første folkebåd, bygget 1943 på Børresens værft i Vejle til Sejlsportens Venner. Den blev vundet af Helsingør Amatør Sejlklub, var senere på forskellige danske hænder, indtil Peter af Rungsted solgte den til USA. Ved den lejlighed blev nedenstående sørgmuntre vise forfattet af klubvennen Ingemann Hansen, og stroferne giver udtryk for en endnu ikke afsluttet tidsperiode indenfor dansk sejl-sport.

En hilsen fra en ven i udlændighed og elendighed

Darling Peter – I will write to you et lille letter – brev,
and fortælle, hvordan det for mig går.
Skønt det nu er længe siden, at det danske sprog jeg skrev,
will jeg hope, at du understand – forstår.

Aldrig glemmer jeg de timer – du kan tro, at det var hårdt,
when I left that early morning in July.
Tænk, for hundred usle dollar de mig tog og slæbte bort,
Jonas – bigge Knud og little Karl og Kaj.

Tænk, at disse gamle Verner skulle svigte mig en dag
– ingen trøstens ord da de mig haled' op.
"Bare nu at lortet holder" var det sidste, Jonas sa'e,
da jeg hængte der på kranen i en strop.

Medens afskeds bitre vemod fyldte smerteligt mit bryst,
så foråd I jer i kroens kolde bord,
da for sidste gang jeg skimted' gennem tårer Rungsted Kyst.
when I passed it on my way to Elsinore.

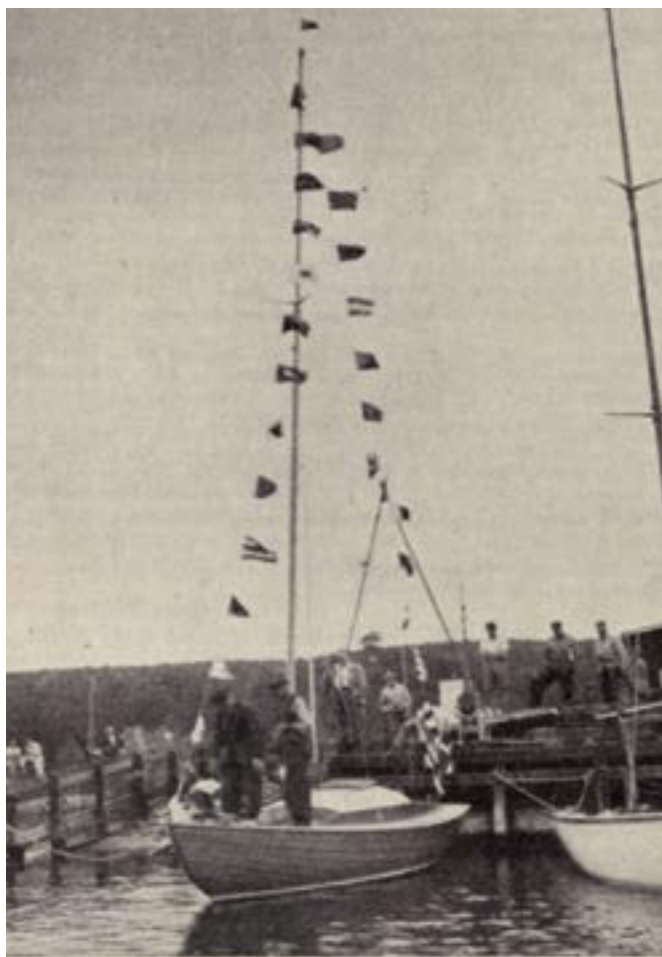
Well – now Peter – I kom safely to my place in U.S.A.,
det var drøjt, men jeg holdt ud den lange vej.
Der var mange nye steder, vi besøgte on the way,
men jeg sansed' intet – savned' bare dig.

Og nu ligger jeg i havnen – very nice – you kan forstå,
med en havnefoged' klædt i fornemt skrud.
Men jeg elsked' jo det kære rod i Rungsted, hvor jeg lå,
og at høre Bagge gå og skælde ud.

Here are mange fine både rundt omkring i havnen strøet,
og de skinner fint af rustfrit stål og lak.
Men jeg passer – kære Peter – ikke rigtig i miljøet,
og jeg savner "Strik" – "Rosita" og "Jo-tak".

Her er ofte fine ladies på visit i min salon,
og her dufter af parfume, Scotch og gin
Jeg ku' bedre li' odeuren – selv om også den var streng,
when my friends i Rungsted i mit ruf krøb ind.

Her er ingen klang af flasker with the golden Danish beer,
tænk dig, Peter – øl på dåser – made of blik,
ja, det larmer ganske grusomt, når de skåler over here,
næsten li'som i en blikkensla'rbutik.

Ofte tænker jeg på gamle da'e – da vi på langfart tog
– hvor jeg ønsker dem tilbage hver en stund.
They were happy days – o Peter – hvor i verden hen vi drog,
li' fra Humlebæk til Hven og Thurøbund.

Derfor tænkte jeg, måske at når jeg skrev til dig nu,

would ask you, Peter, om perhaps du tror,
at jeg kunne komme back again – jeg længes jo som du
hjem til Rungsted, hvor de gamle venner bor.

Tænk dig, Peter – well, I know that det er svært, min kære ven,
men hvis du sparer op og lægger væk,
så måske om nogle år jeg kunne blive din igen!
– Det kan sikkert ordnes med en dollarcheck.

Blot ved tanken – kære Peter – jubler hjertet i mit bryst,
det er drømmen, som jeg drømmer night and day.
Atter mærke Sundets bølger – atter gense Rungsted Kyst,
help me, Peter – I am lonely – far away.

Med det håb mit brev jeg slutter, og en stille bøn jeg be'r
for a happy end – just write as soon as you can.
Hils nu alle gamle venner, som jeg kender over there,
I will always be your lonely.

Peter Pan.

”Peter Pan” kom nu aldrig hjem fra USA. DFÆL's folkebådsentusiast Jørgen Heidemann fortæller, at han i 2007 kontaktede formanden for San Francisco Bay Folkboat Association, Bill Madison, for at høre om bådens skæbne. Bill Madison kunne fortælle, at han for 10 år siden havde fået en meddelelse fra ejeren af ”Peter Pan” – der på det tidspunkt havde fået skiftet navn til ”Old One” – at den var forsvundet fra sin mooring ved San Francisco og sandsynligvis drevet til havs – for aldrig mere at blive fundet.

Sørgeligt, men måske dog alligevel en ærefuld død for denne hæderværdige båd.

Sejl og Motor omtalte søsætningen af FD 1 i Julinumneret 1943, med ordene ”Et lækkert Fartøj, der allerede har mange Tilhængere”. Og i augustnummeret praler formanden for Helsingør Sejlklub, C.O. Nielsen, af at båden blev sejlet fra Fredericia til Helsingør på 22½ time – over 5 knob resulterende fart – i alle vindstyrker fra stille til 10 m/s med medløbende sø, med fuld sejlføring og ”uden at tage vand over af betydning”.